

Abstrakt

Ženy, kterým se v diplomové práci věnuji, byly za státního socialismu nazývány "superženami". Jejich úkolem bylo skloubit profesní kariéru s péčí o rodinu a domácnost. Přestože se situace v rodině proměnila a tradiční model rodiny, v němž jako jediný živitel fungoval muž, byl nahrazen demokratickým modelem, v němž byli živiteli muž i žena, práce v domácnosti a péče o děti zůstávala primárně povinností ženy. V období státního socialismu byly ženy zatíženy „dvojím břemenem“. Svůj život věnovaly rodině a jejich volný čas, kterého jim oproti mužům zbývalo méně, většinou odpovídal zájmům dětí nebo celé rodiny. V práci se zaměřuji na to, jak se těmto ženám žije nyní, kdy jsou již v důchodu a po ztrátě životního partnera žijí samy a také na to, jak se s touto odlišnou životní situací a změnami společenských rolí vyrovnávají. Pracuji s teoretickými přístupy emancipovaného žensství a aktivního stáří jako způsobu vyrovnávání se se změnou společenského postavení. Jako výzkumnou metodu jsem zvolila kvalitativní přístup, který v této práci realizuji prostřednictvím analýzy hloubkových rozhovorů s ovdovělými seniorkami.